

Trgovačko pravo

2007 / 2008

1. domaća zadaća	2
2. domaća zadaća	4
3. domaća zadaća	8
4. domaća zadaća	11

1. domaća zadaća

Autor: tomislav.fer2

Tema: <http://www.fer2.net/showthread.php?t=20707>

Post: <http://www.fer2.net/showpost.php?p=488974&postcount=1>

Ustav RH - poduzetničke i druge gospodarske slobode (trgovačke) i ostala načela

1. Ustav Republike Hrvatske, N.n. 56/1990, Datum: 22.12.1990.
2. Ustav Republike Hrvatske (pročišćeni tekst), N.n. 8/1998, Datum: 26.01.1998.
3. Ustav Republike Hrvatske (pročišćeni tekst), N.n. 124/2000, Datum: 11.12.2000.
4. Ustav Republike Hrvatske (pročišćeni tekst), N.n. 41/2001, Datum: 07.05.2001.

Glava 3. Gospodarska, socijalna i kulturna prava

Članak 49

Poduzetnička i tržišna sloboda temelj su gospodarskog ustroja Republike Hrvatske. Država osigurava svim poduzetnicima jednak pravni položaj na tržištu. Zabranjena je zlouporaba monopolskog položaja određenog zakonom. Država potiče gospodarski napredak i socijalno blagostanje građana i brine se za gospodarski razvitak svih svojih krajeva. Prava stečena ulaganjem kapitala ne mogu se umanjiti zakonom niti drugim pravnim aktom. Inozemnom ulagaču jamči se slobodno iznošenje dobiti i uloženog kapitala..

Članak 50.

Zakonom je moguće u interesu Republike Hrvatske ograničiti ili oduzeti vlasništvo, uz naknadu tržišne vrijednosti. Poduzetnička se sloboda i vlasnička prava mogu iznimno ogančiti zakonom radi zaštite interesa i sigurnosti Republike Hrvatske, prirode, ljudskog okoliša i zdravlja ljudi.

Zakon o obveznim odnosima

1. Zakon o obveznim odnosima, N.n. 35/2005, Datum: 17.03.2005.
2. Zakon o preuzimanju Zakona o obveznim odnosima, N.n. 53/1991, Datum: 08.10.1991.
3. Zakon o dopunama Zakona o obveznim odnosima, N.n. 112/1999, Datum: 29.10.1999.
4. Zakon o izmjeni Zakona o obveznim odnosima, N.n. 7/1996, Datum: 26.01.1996.

5. Zakon o izmjeni i dopuni Zakona o preuzimanju Zakona o obveznim odnosima, N.n. 73/1991, Datum: 31.12.1991.
6. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o obveznim odnosima, N.n. 3/1994, Datum: 14.01.1994.
7. Zakon o obveznim i stvarnopravnim odnosima u zračnom prometu, N.n. 132/1998, Datum: 09.10.1998.

Zakon o trgovačkim društvima

1. Zakon o trgovačkim društvima, N.n. 111/1993, Datum: 15.12.1993.
2. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o trgovačkim društvima, N.n. 118/2003, Datum: 24.07.2003.
3. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o trgovačkim društvima, N.n. 34/1999, Datum: 09.04.1999.
4. Zakon o izmjenama i dopunama Zakona o trgovačkim društvima, N.n. 107/2007, Datum: 19.10.2007.

2. domaća zadaća

Autor: tomlav.fer2

Tema: <http://www.fer2.net/showthread.php?t=20936>

Post: <http://www.fer2.net/showpost.php?p=488974&postcount=1>

Objasniti pojam fizičke i pravne osobe!

FIZIČKA osoba (1) je čovjek pojedinac, on to postaje rođenjem, a prestaje biti smrću. Fizička osoba rođenjem stječe pravnu sposobnost, tj. sposobnost biti subjektom prava.

FIZIČKA osoba (2) je svaki živi čovjek, bez obzira na obilježja po kojima se ljudi međusobno razlikuju.

PRAVNA osoba (1) je društvena tvorevina kojoj je pravni poredak priznao svojstvo subjekta prava. Pravna osoba ima elemente koje karakteriziraju: CILJ koji je pravno dopušten, IMOVINU - da bi svoj cilj mogla ostvarivati pravna osoba mora raspolagati imovinom kojom će odgovarati za preuzete obveze, JEDINSTVO - pravna osoba mora biti jedinstvena organizacija premda u svom sustavu može imati pojedine dijelove i TIJELA (organe) - da bi pravna osoba mogla izražavati vlastitu volju ona mora imati odgovarajuća tijela (organe).

PRAVNA osoba (2) je tvorevina kojoj je državni poredak priznao svojstvo pravne osobe.

Što je to pravna, a što poslovna sposobnost?

PRAVNU sposobnost stječe fizička osoba svojim rođenjem. To znači da osoba ima sposobnost biti subjektom prava. PRAVNA SPOSOBNOST JE SVOJSTVO IMANJA PRAVA I OBVEZA.

POSLOVNA sposobnost (1) je sposobnost da netko svojim vlastitim radnjama stječe prava i preuzima odgovornost. Poslovna sposobnost se stječe sa 18 godina. Svaka punoljetna osoba nema poslovnu sposobnost (npr. psihički hendikepirane osobe i slično). Dijete ima pravnu, ali nema poslovnu sposobnost. Punoljetna osoba može biti djelomično ili potpuno lišena poslovne sposobnosti u posebnom postupku pred sudom, ako zbog svog duševnog oboljenja, zaostalog društvenog razvoja nije u mogućnosti voditi računa o svojim interesima, a ponekad ni o samome sebi.

POSLOVNA sposobnost (2) je svojstvo osobe da vlastitim očitovanjem volje stječe prava i obveze, tj. sposobnost sklapanja pravnih poslova. Ona nužno pretpostavlja postojanje pravne sposobnosti.

Kako pravno-poslovnu sposobnost stječu fizičke, a kako pravne osobe?

FIZIČKE osobe stječu punu (potpunu) poslovnu sposobnost s punoljetnošću, te tada može samostalno sklapati ugovore i poduzimati druge pravne radnje. Ograničenu poslovnu sposobnost fizičke osobe u našem pravu stječu od navršene 14 godine, a mlađe od 14 godina

poslovno su potpuno nesposobne osobe i njihovi su pravni poslovi ništavi. Osobe od 14 do 18 godina mogu obavljati pravne poslove, ali oni postaju valjani tek kada ih odobre njihovi zakonski zastupnici.

PRAVNA sposobnost je svojstvo imanja prava i obveze i NE PRETPOSTAVLJA poslovnu sposobnost, jer neka fizička ili pravna osoba može imati pravnu sposobnost, ali ne mora imati poslovnu sposobnost.

Nabrojati izvore trgovačkog prava u RH!

Izvore prava dijelimo u MATERIJALNOM i FORMALNOM smislu.

MATERIJALNI IZVORI PRAVA predstavljaju određene društvene odnose u nekoj zemlji koji zahtijevaju da budu pravno uređeni.

FORMALNI IZVORI PRAVA su akti iz kojih proizlaze prava i obveze državnih organa pravnih i fizičkih osoba. To su Ustav, zakon, podzakonski akti, uzance, običaji, a u nekim zemljama sudska praksa. Tu još spadaju i obvezujuće sudske odluke i slično.

NEKADA: Postoji još jedna podjela izvora, koja se odnosi isključivo na hijerarhiju u sklopu Trgovačkog prava. Riječ je o "uzancama" za koje se smatralo da su kodificirani poslovni običaji. Stoga je redoslijed primjene spomenutih izvora bio:

- (1) ugovor, pod uvjetom da nije protivan prisilnim propisima i moralu,
- (2) posebne uzance,
- (3) posebni dobri poslovni običaji,
- (4) opće uzance za promet robom,
- (5) opći dobri poslovni običaji, a nakon toga su po hijerarhijskom redu dolazili ostali izvori tadašnjeg privrednog ugovornog prava.

DANAS: Hijerarhija izvora trgovačkog prava na temelju NOVOG Zakona o obveznim odnosima stoga izgleda ovako:

- (1) ugovor u mjeri u kojoj nije protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva, uključujući opće uvjete poslovanja i praksu razvijenu među ugovornim stranama,
- (2) posebne uzance,
- (3) posebni trgovački običaji,
- (4) opći trgovački običaji uključujući, tu i pojedine od općih uzanci za promet robom ako se još primjenjuju,
- (5) dispozitivni propisi,

- (6) sudska i arbitražna praksa i
- (7) pravna znanost - posredno.

Pobrojati propise prema hijerarhiji propisa!

Hijerarhija propisa je:

- (1) Propisi (Ustav, zakoni, podzakonski akti)
- (2) Autonomno pravo (trgovački običaji i praksa, uzance, formularno pravo)
- (3) Sudska i arbitražna praksa (obvezujuće sudske odluke)
- (4) Pravna znanost (mišljenja uglednih pravnika i gospodarskih stručnjaka)
- (5) Akti pojedinih državnih tijela (HGK - Hrvatska gospodarska komora)
- (6) Statut i društveni ugovor

Koja je razlika između prisilnih i dispozitivnih sposobnosti?

PRISILNA norma (sposobnost) - Država prisilom osigurava primjenu pravnih propisa. To su norme kojih se stranke moraju pridržavati onako kako one glase bilo da nešto nalažu ili nešto zabranjuju.

DISPOZITIVNA NORMA (sposobnost) sadrži odredbe koje stranke mogu mijenjati svojim sporazumom. Propisi koji uređuju ugovorne odnose sadrže veliki broj dispozitivnih normi. Dispozitivnim se normama ostavlja **PUNA SLOBODA** strankama da svoje odnose urede onako kako one glase bilo da nešto nalažu ili nešto zabranjuju. **DISPOZITIVNA** norma (sposobnost) omogućuje odabir i drugačiji način ponašanja (djelovanja) ali tako da se trajno i teško NE povrijedi Ustav i moral društva. Također, moraju se poštivati prisilne norme.

Nabrojati pravne grane povezane s trgovačkim pravom!

- **Statusno trgovačko pravo, tj. pravo društava**
- **Ugovorno trgovačko pravo**
- Ustavno pravo
- Radno pravo
- Financijsko pravo
- Porezno pravo

- Međunarodno trgovačko pravo
- Kazneno pravo

Objasniti razlike između trgovačkog i gospodarskog prava!

Postoji niz razlika između trgovačkog i gospodarskog prava:

- trgovačko pravo odraz je državne intervencije u gospodarstvu
- trgovačko pravu uređuje međusobne odnose osoba trgovačkog prava, a gospodarsko pravo odnos subjekata prema državi
- trgovačko pravo uglavnom je uređeno dispozitivnim normama, tj. subjekti svoje odnose uređuju slobodno, a gospodarsko pravo uređeno je uglavnom prisilnim propisima
- trgovačko pravo je tipično privatno pravo, a gospodarsko pravo je posebna integracijska disciplina javnog i privatnog prava kojim država mora jamčiti fer ponašanje na tržištu
- Na temelju navedenih razlika možemo definirati gospodarsko pravo kao skup javnopravnih i privatnopravnih normi kojima država, oblikujući gospodarski poredak, stvara uvjete za slobodnu utakmicu na tržištu, drži ga pod nadzorom i određuje odnose gospodarskih subjekata međusobno i svih prema državi.

O pojmu „Kodificirani poslovni običaj“

Riječ uzanca se, naime, obično koristi kao sinonim za običaj, ali se kod nas upotrijebljena u množini koristi za nazivanje kodificiranih trgovačkih (nekada poslovnih) običaja. Trgovački običaji nisu u pisanom obliku, ali ih se može zabilježiti pa i skupiti. U tom se slučaju samo utvrđuje ono što u praksi već postoji. To se obično ne čini tako da se u pisanom obliku bilježi pojedini trgovački običaj nego više njih koji međusobno čine neku cjelinu pa ih se po toj cjelini i naziva. Nije, dakle, riječ o njihovom stvaranju. No, svako “kodificiranje” zahtijeva da se odredbe koje su time obuhvaćene sistematiziraju što zahtijeva i da ih se međusobno uskladi. Zato su uzance uvijek kombinacija utvrđivanja i donošenja.

3. domaća zadaća

Autor: tomislav.fer2

Tema: <http://www.fer2.net/showthread.php?p=495166>

Post: <http://www.fer2.net/showpost.php?p=495166&postcount=2>

Potrepštine potrebne za sklapanje ugovora

Za valjanost svakog ugovora zahtijevaju se sljedeće pretpostavke: postojanje suugovornika (dvije strane), valjana volja (ugovor je sklopljen tek kad se prema vani izrazi unutrašnja volja koja treba odgovarati očitovanju učinjenom prema vani), dopustiv i moguć predmet činiidbe (činiidba je svaka pozitivna ili negativna radnja koju je dužnik na temelju obveznog odnosa dužan ispuniti vjerovniku i uvijek mora imati imovinsko značenje), temelj ili osnovu (za nastanak obveznog pravnog odnosa potrebno je da se dogodi jedna ili više činjenica), oblik (vanjska manifestacija nekog sadržaja).

Razlika između svjesnog i nesvjesnog očitovanja volje

Svjesni nesklad volje i očitovanja postoji kada jedna strana ili obje svjesno s nakanom očituju što zapravo neće. Nesvjesni nesklad volje i očitovanja nastaje kad očitovanje odgovara volji, ali je volja stvorena na pogrešan način. Nesvjestan nesklad volje i očitovanja može nastati zbog fizičke sile, prijetnje, zablude, prijevare itd.

Razliku između formalnog i neformalnog ugovora

Svaki ugovor mora imati određen sadržaj izražen u nekom obliku. Razlika formalnog i neformalnog ugovora je to što se za formalni unaprijed traži određen oblik kao uvjet za nastanak valjanog ugovora, a za neformalni oblik nije unaprijed određen i nije uvjet za sklapanje ugovora.

Oblici činiidbe

Dopustiv i moguć predmet činiidbe – činiidba je svaka pozitivna ili negativna radnja koju je dužnik na temelju obveznog odnosa dužan ispuniti vjerovniku i uvijek mora imati imovinsko značenje. Činiidba mora biti objektivno moguća i dopuštena. Objektivno je nemoguće ono što nitko ne može ispuniti, npr. izgraditi kuću za jedan dan, a nedopuštena ako se protivi ustavnim načelima.

Oblici nevaljanih ugovora

Nevaljanost ugovora širi je zajednički naziv za ništetni, djelomično ništetni i pobjojni ugovor! Još poznajemo i zelenaške ugovore. (pogledaj 6. pitanje).

Razlike između ništetnog i pobojnog ugovora

Nevaljanost ugovora širi je zajednički naziv za ove dvije vrste nevaljanosti.

Ništetni ugovor ima takve mane u bitnim potrepštinama da se smatra da ne postoji. Ništetni posao ne proizvodi nikakve pravne učinke. U načelu nije potrebno podizati tužbu da bi se proglasila ništetnost ugovora, tužba za poništenje može se uvijek podignuti i ona ne zastarijeva. Ako on zadovoljava uvjetima za valjanost nekog drugog ugovora, valjan je taj drugi ugovor. Posljedice ništetnosti ugovora su to što se uvijek može odbiti ispunjenje obveza preuzetih ništetnim ugovorom tj. ako su suugovaratelji pristupili ispunjenju ništetnog ugovora, svaka je ugovorna strana dužna vratiti drugoj sve što je na temelju takvog ugovora primila.

Pobojni ugovor je valjan od trenutka sklapanja, te izaziva predviđene pravne učinke, ali se zbog određenih mana može pobijati i proglasiti nevaljanim. Pobojnost ne nastupa po samom zakonu, nego se mora podići tužba i sud mora proglasiti ugovor nevaljanim, pa stoga sudska odluka ima konstitutivni značaj. Tužba za pobijanje ugovora može se podići u roku jedne godine od saznanja za razloge pobojnosti, odnosno od prestanka prisile, ali najkasnije u roku od 3 godine od sklapanja ugovora. Sklopljeni pobojni ugovor mora se ispunjavati jer se smatra valjanim sve dok ga sud ne poništi.

Definirajte trenutak sklapanja ugovora

Trenutak sklapanja ugovora smatra se trenutak kad je nastao ugovor i međusobne obveze ugovornih strana. Od toga se trenutka računaju rokovi vezani za ugovor (isporuka, plaćanje), rokovi vezani uz obveze strana prema državnim tijelima (odobrenje, dozvole). Između nazočnih strana ugovor se smatra sklopljenim kad ponuđeni prihvati ponudu ponuditelja za sklapanje ugovora. Između nenazočnih strana ugovor se sklapa pismom ili brzojavom, a smatra se sklopljenim u trenutku kada ponuditelj primi izjavu ponuđenog da prihvaća ponudu.

Razlika između ponude i opće ponude

Ponuda je prijedlog za sklapanje ugovora što ga jedna fizička ili pravna osoba upućuje drugoj osobi, tako da bi se prihvatanjem ponude mogao sklopiti ugovor. Ona mora sadržavati sve bitne sastojke ugovora. Kao ponuda vrijedi i prijedlog za sklapanje ugovora koji sadrži bitne sastojke ugovora, a upućen je neodređenom broju osoba (opća ponuda – njom smatramo izlaganje robe s naznakom cijene). Međutim, slanje kataloga, cjenika, i sl. obavijesti, te oglasi (reklame) objavljeni u tisku ne znače ponudu, nego samo poziv da se učini ponuda prema objavljenim uvjetima. Osoba koja šalje takve pozive, a bez opravdanog razloga ne prihvati na temelju svojih poziva stavljenju ponudu, odgovara za štetu koju bi pretrpio ponuditelj.

Ponuda je jednostrani pravni akt koji obvezuje samo ponuditelja do roka koji je sam postavio za njezino prihvaćanje, a taj rok za prihvaćanje počinje teći danom naznačenim u pismu tj. danom kad je brzojav predan pošti. Ponuda upućena osobi bez oznake roka za prihvaćanje

obvezuje ponuditelja za vrijeme koje je redovito potrebno da ponuda stigne osobi kojoj je upućena, da je ona razmotri, o njoj odluči i da odgovor o prihvaćanju stigne ponuditelju.

4. domaća zadaća

Autor: tomislav.fer2

Tema: <http://www.fer2.net/showthread.php?p=502063>

Post: <http://www.fer2.net/showpost.php?p=502063&postcount=8>

Razlika između konsenzualnih i realnih ugovora! Navesti primjer!

U trgovačkom pravu razlikujemo konsenzualne i realne ugovore. Razlikovanje polazi od toga da li nam je za nastanak ugovora potreban samo konsenzus ili još i realni ugovor (realnom ugovoru potrebna je određena činidba). Dakle, konsenzualni nastaju u trenutku kada su se stranke dogovorile o bitnim sastojcima ugovora. Ugovor je sklopljen prihvatom ponude pa nije potreban nikakav drugi akt. Većina ugovora je konsenzualna. Realni ugovor je onaj kod kojih je pored suglasnosti o bitnim sastojcima ugovora potrebna i predaja stvari (zajam, posudba).

Vrste sredstava za pojačanje ugovora i (c) Oblici u kojima se pojavljuju sredstva za pojačanje ugovora!

Pojačanje ugovora. Ugovorne strane žele ojačati svoj položaj u ugovoru bilo da je ugovor sklopljen, najavljen, u tijeku ili mu prijeti prestanak. Npr. kad hoćemo kupiti auto, a nemamo dovoljno novaca dajemo jedan dio, a ostatak poslije. Kapara bi trebala pojačati ugovornu sigurnost. Ako odustaje onaj koji daje kaparu, pravo kaže da je gubi. Onaj tko je primio kaparu ne može je se samo tako riješiti već je mora vratiti dvostruko. Jedna druga mogućnost pojačanja ugovora je odustatnina - ugovorne strane su se sporazumijele sklopiti ugovor ali su i predvidjele da se dobije imovinska zadovoljština ako netko odustaje od ugovora. To je najbezbolniji način. I odustatnina i kapara moraju se naznačiti u ugovoru (uzgredni elementi). Zatim se može pojaviti ugovorna kazna tj. ugovorne strane predviđaju kažnjavanje one ugovorne strane koja svoje obveze ne ispunjava kako treba ili na vrijeme. Od suda se može tražiti snižavanje ove ugovorne kazne. Na kraju imamo kamate koje su pojačanje ugovora u slučaju novčanih obveza. Često zakonodavac propisuje te kamate. Također se može pojaviti kao sredstvo pojačanja ugovora i kaucija - novčani iznos koji se daje kao sigurnost da će se određena roba vratiti. Na kraju je avans ili predujam - iznos koji jedna strana predujmljuje drugoj koja još nije počela s činidbom. To je dio obveze koju će inače morati platiti naručitelj. Predujam tako izbjegava razlike u cijeni do koje bi naknadno moglo doći. predujam omogućava pravovremeno ispunjenje posla.

Vrste jamstva i razlike

1. Supsidijarno jamstvo: od jamca se može tražiti ispunjenje obveze tek pošto je glavni dužnik ne podmiri u roku određenom u pisanom pozivu (osim ako je očito da se iz sredstava glavnog dužnika ne može ostvariti njezino ispunjenje ili ako je glavni dužnik pao pod stečaj).

2. Solidarno jamstvo: ako se jamac obvezao kao jamac plata, odgovara vjerovniku kao glavni dužnik za cijelu obvezu i vjerovnik može zahtijevati njezino ispunjenje bilo od glavnog dužnika, bilo od jamca ili od obojice u isto vrijeme (u trgovačkim ugovorima, ako nije drukčije ugovoreno).
3. Podjamstvo: kada se jamstvo daje i za obvezu nekog drugog jamca (jamčev jamac).

Za što sve možemo ugovoriti odustatninu?

Odustatnina – nju strane ugovaraju kad u trenutku sklapanja ugovora nisu sigurne hoće li u času njegova ispunjenja biti za to zainteresirane.

Kad je uz kaparu ugovoreno pravo da se odustane od ugovora, onda se kapara smatra kao ODUSTATNINA i svaka strana može odustati od ugovora. U tom slučaju, ako odustane strane koja je dala kaparu, ona je gubi, a ako odustane strana koja je kaparu primila, ona je vraća u dvostrukom iznosu.

Inače, prema Zakonu o obveznim odnosima, ODUSTATNINA je zaseban pravni institut koji mogu sporazumno ugovoriti ugovorne strane i na taj način ovlastiti jednu ili svaku stranu da odustanu od ugovora uz plaćanje odustatnine.

Kad ugovorna strana u čiju je korist ugovorena odustatnina izjavi drugoj ugovornoj strani da će dati odustatninu ne može više tražiti ispunjenje ugovora. Ugovorna stranka koja ovlaštena odustati od ugovora istodobno daje i izjavu o odustajanju i odustatninu.

Ako ugovorne strane nisu odredile rok za odustajanje, on traje dok traje i rok za izvršenje obveze.

Pravo na odustajanje od ugovora prestaje kada strana u čiju je korist ugovorena odustatnina počne ispunjavati svoje obveze ili počne od druge strane primati ispunjenje obveze.

Što podrazumijevamo pod pojmom "davanje kapare"?

Kapara je novčana svota koju u trenutku sklapanja ugovora jedna strana daje drugoj kao znak da je ugovor sklopljen i kao sigurnost da će se ugovor ispuniti. Kapara bi trebala pojačati ugovornu sigurnost. Ako odustaje onaj koji daje kaparu, pravo kaže da je gubi. Onaj tko je primio kaparu ne može je se samo tako riješiti već je mora vratiti dvostruko.

Koja je razlika ako je kaparu dala tj. primila ugovorena strana?

Kapara je polog od obično 10% vrijednosti kupoprodajne cijene kao znak ozbiljnosti poslovanja i stvarne namjere kupovine nekretnine. Kapara je u cijelosti regulirana Zakonom o obveznim odnosima (ZOO). Taj zakon propisuje da:

- ako jedna strana preda drugoj stanoviti iznos novca ili drugih zamjenjivih stvari kao znak da je ugovor sklopljen (kapara), ugovor se smatra zaključenim kada je kapara dana, ako nije što drugo ugovoreno.

- u slučaju udovoljenja ugovoru kapara se mora vratiti ili uračunati u ispunjenje obaveze
- ako nije drugačije ugovoreno, kupac koji je dao kaparu može odustati od ugovora ostavljajući kaparu drugoj strani, a ako od prodaje odustane prodavatelj, dužan je vratiti dvostruku kaparu.

Razlika između kapare i odustatnine?

Kapara je novčana svota koju u trenutku sklapanja ugovora jedna strana daje drugoj kao znak da je ugovor sklopljen i kao sigurnost da će se ugovor ispuniti. Odustatnina – nju strane ugovaraju kad u trenutku sklapanja ugovora nisu sigurne hoće li u času njegova ispunjenja biti za to zainteresirane.

Vrste založnog prava?

Razlikujemo tri osnovne vrste založnog prava: dobrovoljno, sudsko i zakonsko založno pravo!